

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

► **B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1760/2000**

av den 17 juli 2000

om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97

(EGT L 204, 11.8.2000, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
► <u>M1</u>	Rådets förordning (EG) nr 1791/2006 av den 20 november 2006	L 363	1	20.12.2006
► <u>M2</u>	Rådets förordning (EU) nr 517/2013 av den 13 maj 2013	L 158	1	10.6.2013
► <u>M3</u>	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 653/2014 av den 15 maj 2014	L 189	33	27.6.2014

Ändrad genom:

► <u>A1</u>	Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska Unionen och om anpassning av fördragen	L 236	33	23.9.2003
--------------------	---	-------	----	-----------

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG)
nr 1760/2000**

av den 17 juli 2000

om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 och artikel 152.4 b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 19 i rådets förordning (EG) nr 820/97 av den 21 april 1997 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur och om märkning av nötkött och nötköttsprodukter ⁽⁵⁾ skall det från och med den 1 januari 2000 inrättas ett system för obligatorisk märkning av nötkött i alla medlemsstater. Enligt samma artikel skall det på förslag av kommissionen även beslutas om allmänna bestämmelser för det obligatoriska systemet före detta datum.
- (2) I rådets förordning (EG) nr 2772/1999 av den 21 december 1999 om allmänna bestämmelser för ett obligatoriskt system för märkning av nötkött ⁽⁶⁾ anges att de nämnda allmänna bestämmelserna endast skall tillämpas provisoriskt under en period om högst åtta månader, från och med den 1 januari till och med den 31 augusti 2000.
- (3) Av tydlighetsskäl bör förordning (EG) nr 820/97 upphävas och ersättas med den här förordningen.
- (4) Efter instabiliteten på marknaden för nötkött och nötköttsprodukter på grund av krisen med bovin spongiform encefalopati har den förbättrade insynen i villkoren för produktionen och saluföringen av berörda produkter, särskilt när det gäller att spåra dem,

⁽¹⁾ EGT C 376 E, 28.12.1999, s. 42.

⁽²⁾ EGT C 117, 26.4.2000, s. 47.

⁽³⁾ EGT C 226, 8.8.2000, s. 9.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 12 april 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 6 juni 2000 (ännu ej offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den 6 juli 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁵⁾ EGT L 117, 7.5.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 334, 28.12.1999, s. 1.

▼B

haft en positiv inverkan på nötköttskonsumtionen. För att behålla och öka konsumenternas förtroende för nötkött, och för att förhindra att konsumenter vilseleds, måste regler utarbetas för hur konsumenterna skall upplysas genom en adekvat och tydlig märkning av produkten.

- (5) I detta syfte är det ytterst angeläget att införa ett effektivt system för identifiering och registrering av nötkreatur på produktionsstadiet, samt att skapa ett särskilt och på objektiva kriterier grundat gemenskapssystem för märkning av nötkött i försäljningsledet.
- (6) Genom de garantier som denna förbättring innebär kommer vissa krav av allmänt intresse att uppfyllas, särskilt skyddet av folk- och djurhälsan.
- (7) Följaktligen kommer konsumenternas förtroende för nötköttets och nötköttprodukternas kvalitet att förbättras, en hög skyddsnivå för folkhälsan att behållas och marknaden för nötkött att ytterligare stabiliseras på ett hållbart sätt.
- (8) I artikel 3.1 c i rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽¹⁾ fastslås att djur som är föremål för handel inom gemenskapen skall identifieras enligt kraven i gemenskapens bestämmelser och registreras på ett sådant sätt att den anläggning, central eller organisation som djuren ursprungligen kommer ifrån eller har passerat på vägen kan spåras, samt att dessa system för identifiering och registrering före den 1 januari 1993 skall utvidgas till att omfatta även förflyttning av djur inom de enskilda medlemsstaternas territorier.
- (9) I artikel 14 i rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importeras till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG ⁽²⁾ fastslås det att identifiering och registrering enligt artikel 3.1 c i direktiv 90/425/EEG av sådana djur måste ske efter det att veterinärkontrollen utförts, utom då det gäller slaktdjur och registrerade hästdjur.
- (10) För förvaltningen av vissa av gemenskapens stödprogram på jordbruksområdet krävs det att vissa slag av boskap identifieras individuellt. Systemet för identifiering och registrering bör därför kunna användas för tillämpning och kontroll av sådan individuell identifiering.
- (11) Det är nödvändigt att säkerställa ett snabbt och effektivt informationsutbyte mellan medlemsstaterna för en korrekt tillämpning av denna förordning. Gemenskapsbestämmelser härför har fastställts i rådets förordning (EEG) nr 1468/81 av den 19 maj 1981 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter samt om samarbete mellan de förra och kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG (EGT L 62, 15.3.1993, s. 49).

⁽²⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/43/EG (EGT L 162, 1.7.1996, s. 1).

▼B

för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen⁽¹⁾ samt i rådets direktiv 89/608/EEG av den 21 november 1989 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av lagstiftningen om veterinära frågor och avelsfrågor⁽²⁾.

- (12) De gällande reglerna för identifiering och registrering av nötkreatur har fastställts i rådets direktiv 92/102/EEG av den 27 november 1992 om identifikation och registrering av djur⁽³⁾ och i förordning (EG) nr 820/97. Erfarenheterna visar att genomförandet av direktiv 91/102/EEG när det gäller nötkreatur inte har varit helt tillfredsställande och bör förbättras ytterligare. Det är därför nödvändigt att anta en särskild förordning för nötkreatur för att förstärka bestämmelserna i nämnda direktiv.
- (13) För att ett förbättrat identifieringssystem skall acceptera, är det av avgörande betydelse att det inte ställs överdrivna administrativa krav på producenten. Rimliga tidsfrister för genomförandet bör föreskrivas.
- (14) För att djur snabbt och korrekt skall kunna spåras för kontroll av gemenskapens stödprogram, bör alla medlemsstater inrätta nationella databaser där djurets identitet, alla anläggningar på deras territorium och förflyttningar av djuren registreras enligt bestämmelserna i rådets direktiv 97/12/EG av den 17 mars 1997 om ändring och uppdatering av direktiv 64/432/EEG om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen⁽⁴⁾, i vilket de hygienkrav som gäller denna databas anges närmare.
- (15) Varje medlemsstat bör vidta de eventuella ytterligare åtgärder som krävs för att den nationella databasen skall vara fullt fungerande så snart som möjligt.
- (16) Åtgärder bör vidtas för att skapa tekniska villkor som garanterar att producenterna på ett optimalt sätt kan kommunicera med databaserna och att dessa används i vid utsträckning.
- (17) För att göra det möjligt att spåra förflyttningar av nötkreatur bör djuren identifieras genom att ett öronmärke sätts fast på vardera örat och att de i princip åtföljs av ett pass vid varje förflyttning. Hur öronmärket och passet skall vara utformade bör fastställas på gemenskapsnivå. I princip bör ett pass utfärdas för varje djur som har fått öronmärkning.
- (18) De djur som importerats från tredje land enligt direktiv 91/496/EEG bör underställas samma krav på identifiering.
- (19) Alla djur bör behålla öronmärkningen under resten av sin levnad.
- (20) På grundval av det arbete som utförs inom Gemensamma forskningscentrumet undersöker kommissionen just nu om det är möjligt att använda elektroniska medel för att identifiera djuren.

⁽¹⁾ EGT L 144, 2.6.1981, s. 1. Förordningen upphävd genom förordning (EG) nr 515/97 (EGT L 82, 22.3.1997, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 351, 2.12.1989, s. 34.

⁽³⁾ EGT L 355, 5.12.1992, s. 32. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽⁴⁾ EGT L 109, 25.4.1997, s. 1.

▼B

- (21) Alla djurhållare, med undantag av transportörerna, bör föra aktuella register över djuren i sina anläggningar. Hur dessa register skall vara utformade bör fastställas på gemenskapsnivå. Den behöriga myndigheten bör vid förfrågan ges tillgång till dessa register.
- (22) Medlemsstaterna kan låta hela nötköttssektorn bära de kostnader som uppstår vid tillämpningen av dessa åtgärder.
- (23) Den eller de behöriga myndigheterna bör utses för tillämpningen av varje avdelning i denna förordning.
- (24) Det bör inrättas ett system för obligatorisk märkning av nötkött som skall vara obligatoriskt i alla medlemsstater. Enligt detta obligatoriska system bör de aktörer och organisationer som saluför nötkött i märkningen ange uppgifter om köttet och var det eller de djur som köttet kommer ifrån har slaktats.
- (25) Systemet för obligatorisk märkning av nötkött bör utvidgas från och med den 1 januari 2002. Enligt detta obligatoriska system bör aktörer och organisationer som saluför nötkött i märkningen dessutom ange ursprung, särskilt var det eller de djur som köttet kommer från föddes, göddes och slaktades.
- (26) Uppgifter utöver informationen om var det eller de djur som köttet kommer från föddes, göddes och slaktades kan anges enligt det frivilliga systemet för märkning av nötkött.
- (27) Det obligatoriska systemet för ursprungsmärkning bör träda i kraft den 1 januari 2002, eftersom fullständiga uppgifter om förflyttningar av nötkreatur inom gemenskapen endast krävs för djur som är födda efter den 31 december 1997.
- (28) Systemet för obligatorisk märkning av nötkött bör även gälla nötkött som importeras till gemenskapen. Man bör emellertid beakta att en aktör eller organisation i tredje land inte alltid har tillgång till alla de uppgifter som krävs för märkningen av nötkött som producerats i gemenskapen. Det måste därför fastställas vilka uppgifter ett tredje land måste ange i märkningen.
- (29) För aktörer eller organisationer som producerar och saluför malet nötkött och som kanske inte har möjlighet att lämna all den information som krävs enligt systemet för obligatorisk märkning av nötkött bör man fastställa undantag som garanterar ett visst minsta antal uppgifter.
- (30) Syftet med märkningen är att medge största möjliga insyn i saluföringen av nötkött.
- (31) Bestämmelserna i denna förordning får inte påverka rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbezeichnungar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾.
- (32) För att andra uppgifter än de som krävs enligt systemet för obligatorisk märkning av nötkött skall omfattas, behöver också en gemenskapsram för märkning av nötkött inrättas och med tanke

⁽¹⁾ EGT L 208, 24.7.1992, s. 1.

▼B

på alla de olika förekommande beskrivningarna av nötkött som saluförs i gemenskapen är det lämpligast att upprätta ett system för frivillig märkning. Effektiviteten av ett sådant system för frivillig märkning är beroende av att det är möjligt att spåra det märkta nötköttet till ursprungsdjuret eller ursprungsdjuren. En aktörs eller organisations märkningsåtgärder bör göras till föremål för en specifikation som skall översändas till den behöriga myndigheten för godkännande. Aktörerna och organisationerna bör endast få märka köttet om märkningen innehåller deras namn eller logotyp. Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör ha rätt att återkalla godkännandet av alla specifikationer vid oegentligheter. För att märkningsspecifikationerna skall kunna godkännas inom hela gemenskapen måste medlemsstaterna utbyta information.

- (33) Aktörer och organisationer som importerar nötkött från tredje land till gemenskapen kan också vilja märka sina produkter enligt systemet för frivillig märkning. Det bör därför fastställas bestämmelser vars syfte är att i största utsträckning säkerställa att de åtgärder som vidtas när det gäller märkning av importerat nötkött är lika tillförlitliga som de som har fastställts för gemenskapsnötkött.
- (34) Övergången från bestämmelserna i avdelning II i förordning (EG) nr 820/97 till bestämmelserna i denna förordning kan orsaka problem som inte har förutsetts i denna förordning. För att sådana eventuella problem skall kunna hanteras bör kommissionen tillåtas att vidta nödvändiga övergångsåtgärder. Om det visar sig motiverat bör även kommissionen bemyndigas att lösa specifika praktiska problem.
- (35) I syfte att garantera tillförlitligheten för åtgärderna i denna förordning är det nödvändigt att tvinga medlemsstaterna att genomföra lämpliga och effektiva kontrollåtgärder. Dessa kontroller bör inte inverka på sådana kontroller som kommissionen kan genomföra genom analog tillämpning av artikel 9 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ⁽¹⁾.
- (36) Lämpliga påföljder vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning bör föreskrivas.
- (37) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1036/1999 (EGT L 127, 21.5.1999, s. 4).

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼ B

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I**Identifiering och registrering av nötkreatur***Artikel 1*

1. Varje medlemsstat skall upprätta ett system för identifiering och registrering av nötkreatur (nedan kallade djur) i enlighet med bestämmelserna i denna avdelning.

2. Bestämmelserna i denna avdelning skall tillämpas utan att det påverkar andra gemenskapsregler om utrotning eller bekämpning av djursjukdomar och utan att det påverkar direktiv 91/496/EEG och förordning (EEG) nr 3508/92 ⁽¹⁾. ► **M3** ————— ◀

Artikel 2

I denna avdelning avses med

▼ M3

— *djur*: ett nötkreatur i den mening som avses i artikel 2.2 b och c i direktiv 64/432/EEG, inklusive djur som deltar i kultur- eller tävlingsevenemang,

▼ B

— *anläggning*: varje inrättning, byggnad eller, när det rör sig om en utomhusanläggning, varje plats på en medlemsstats territorium där de djur som avses i denna förordning hålls, föds upp eller hanteras,

— *djurhållare*: varje fysisk eller juridisk person som är ansvarig för djur, antingen permanent eller tillfälligt, även under transport eller på en marknad,

— *behörig myndighet*: en medlemsstats centrala myndighet eller myndigheter som är ansvarig/ansvariga för eller ålagda att utföra veterinärkontroller och att tillämpa denna avdelning eller, när det gäller bidragskontroll, de myndigheter som är ansvariga för att genomföra förordning (EEG) nr 3508/92.

Artikel 3

Systemet för identifiering och registrering av nötkreatur skall omfatta följande delar:

▼ M3

a) Identifieringsmärken för individuell identifiering av djur.

▼ B

b) Databaser.

c) Pass för djuren.

d) Individuella register som förs i alla anläggningar.

Kommissionen och den berörda medlemsstatens behöriga myndighet skall ha tillgång till all information som avses i denna avdelning. Medlemsstaterna och kommissionen skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att dessa baser är tillgängliga för alla berörda, däribland berörda konsumentorganisationer som erkänns av medlemsstaten, under förutsättning att den enligt nationell lagstiftning nödvändiga sekretessen och uppgiftsskyddet garanteras.

⁽¹⁾ EGT L 355, 5.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1036/1999 (EGT L 127, 21.5.1999, s. 4).

▼ **M3***Artikel 4***Skyldighet att identifiera djur**

1. Alla djur på en anläggning ska identifieras med hjälp av minst två identifieringsmärken som förtecknas i bilaga I, följer de bestämmelser som antagits i enlighet med punkt 3 och som godkänts av den behöriga myndigheten. Minst ett av identifieringsmärkena ska vara synligt och ha en synlig identitetskod.

Första stycket ska inte gälla för djur som är födda före den 1 januari 1998 och som inte är avsedda för handel inom unionen. Dessa djur ska identifieras med hjälp av minst ett identifieringsmärke.

För att säkerställa anpassningen till teknikens framsteg ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 22b med avseende på tillägg av identifieringsmärken till den förteckning som fastställs i bilaga I och samtidigt se till att de är kompatibla.

Identifieringsmärkena ska tilldelas anläggningen, delas ut och anbringas på djuren enligt ett förfarande som den behöriga myndigheten fastställt.

De två identifieringsmärken godkända i enlighet med de delegerade akter och genomförandeakter som antagits med stöd av punkt 3 och denna punkt och som anbringas på ett djur ska ha samma unika identitetskod, genom vilken det är möjligt att, tillsammans med registreringen av djuren, identifiera varje djur individuellt samt den anläggning där det föddes.

2. Genom undantag från punkt 1 får den berörda medlemsstaten, om de tecken som bildar djurets identitetskod är sådana att det inte går att anbringa en elektronisk identifierare med samma unika identitetskod, tillåta att det andra identifieringsmärket, under behörig myndighets övervakning, har en annan kod, förutsatt att vart och ett av följande villkor har uppfyllts:

- a) Djuret fötts innan de genomförandeakter som avses i punkt 3 andra stycket c trätt i kraft.
- b) Fullständig spårbarhet säkerställs.
- c) Djuret kan identifieras individuellt, inklusive anläggningen där det fötts.
- d) Djuret är inte avsett för handel inom unionen.

3. För att säkerställa adekvat spårbarhet och anpassning till teknikens framsteg, samt optimal funktion för identifieringssystemet ska kommissionen anta delegerade akter enligt artikel 22b med avseende på kraven på de identifieringsmärken som fastställs i bilaga I samt de övergångsåtgärder som krävs för införandet av ett särskilt identifieringsmärke.

▼ M3

Utgående från relevanta ISO-standarder eller andra internationella tekniska standarder som antagits av erkända internationella standardiseringsorganisationer, då sådana internationella standarder åtminstone kan garantera en högre säkerhets- och prestandanivå än ISO-standarder, ska kommissionen genom genomförandeakter fastställa nödvändiga bestämmelser för

- a) formatet på och utformningen av identifieringsmärkena,
- b) tekniska förfaranden för elektronisk identifiering av nötkreatur, och
- c) identitetskodens uppbyggnad.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2.

4. Från och med den 18 juli 2019 ska medlemsstaterna säkerställa att den infrastruktur finns som behövs för att djur, i enlighet med denna förordning, ska kunna identifieras med hjälp av en elektronisk identifierare som officiellt identitetsmärke.

Från och med den 18 juli 2019 får medlemsstaterna införa nationella bestämmelser om obligatorisk användning av en elektronisk identifierare som ett av de två identifieringsmärken som föreskrivs i punkt 1.

Medlemsstater som utnyttjar möjligheten enligt andra stycket ska delge kommissionen texten i de nationella bestämmelserna om detta och göra denna information tillgänglig på internet. Kommissionen ska hjälpa medlemsstaterna att göra denna information tillgänglig för allmänheten genom att på sin internetsida lägga ut länkar till medlemsstaternas relevanta internetsidor.

5. Genom undantag från punkt 1 får nötkreatur som är avsedda för andra kultur- eller tävlingsevenemang än mässor och utställningar förses med alternativa identifieringsmärken som motsvarar identifieringsstandarder som är likvärdiga med dem som föreskrivs i punkt 1.

Anläggningar som använder sig av de alternativa identifieringsmärken som avses i första stycket ska registreras i den databas som föreskrivs i artikel 5.

Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de nödvändiga bestämmelserna för denna registrering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2.

För att säkerställa spårbarhet med utgångspunkt i identifieringsstandarder som är likvärdiga med dem som föreskrivs i punkt 1 ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 22b i fråga om kraven på de alternativa identifieringsmärken som avses i första stycket, inbegripet övergångsåtgärder för införandet av dem.

▼ **M3**

Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa bestämmelserna för formatet på och utformningen av de alternativa identifieringsmärken som avses i första stycket, inbegripet övergångsbestämmelser som är nödvändiga för införandet av dem. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2.

6. Medlemsstaterna ska meddela varandra och kommissionen en modell till det identifieringsmärke som används inom deras territorium. De ska göra denna information tillgänglig på internet. Kommissionen ska hjälpa medlemsstaterna att göra denna information tillgänglig för allmänheten genom att på sin internetsida lägga ut länkarna till medlemsstaternas internetsidor.

*Artikel 4a***Tidsfrist för anbringande av identifieringsmärken**

1. De identifieringsmärken som föreskrivs i artikel 4.1 ska anbringas på djuret innan en maximal tidsfrist löper ut som ska fastställas av den medlemsstat där djuret föddes. Den maximala tidsfristen ska beräknas från dagen för djurets födelse och får inte överstiga 20 dagar.

Denna tidsfrist får, med avvikelse från första stycket, förlängas upp till 60 dagar efter djurets födelse för det andra identifieringsmärket, av orsaker knutna till djurens fysiologiska utveckling.

Inget djur får lämna den anläggning där det föddes innan de två identifieringsmärkena anbringats på det djuret.

2. För att möjliggöra anbringande av identifieringsmärkena under särskilda omständigheter som innebär praktiska svårigheter ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 22b för att fastställa de särskilda omständigheter under vilka medlemsstaterna får förlänga de maximala frister för anbringande av identifieringsmärken som föreskrivs i punkt 1 första och andra styckena. Medlemsstater ska underrätta kommissionen varje gång de utnyttjar denna möjlighet.

*Artikel 4b***Identifiering av djur från tredjeländer**

1. Djur som omfattas av veterinärkontroller av djur som förs in till unionen från ett tredjeland enligt direktiv 91/496/EEG och som är avsedda för en anläggning på unionens territorium ska på bestämmelseanläggningen identifieras genom de identifieringsmärken som föreskrivs i artikel 4.1.

Den ursprungliga identifiering som anbringats på djur i ursprungstredjelandet ska registreras i den databas som föreskrivs i artikel 5 tillsammans med den unika identitetskoden för de identifieringsmärken som tilldelats djuren i bestämmelsemedlemsstaten.

▼ **M3**

Första stycket ska inte gälla för djur som är avsedda direkt för ett slakteri i en medlemsstat, förutsatt att djuren slaktas inom 20 dagar efter veterinärkontrollerna enligt direktiv 91/496/EEG.

2. De identifieringsmärken för djur som avses i artikel 4.1 ska anbringas inom en maximal tidsfrist som ska fastställas av den medlemsstat där bestämmelseanläggningen är belägen. Den fristen får inte överstiga 20 dagar efter de veterinärkontroller som avses i punkt 1.

Denna frist får för det andra identifieringsmärket med avvikelse från första stycket förlängas upp till 60 dagar efter djurets födelse, av orsaker knutna till djurens fysiologiska utveckling.

Under alla omständigheter ska de två identifieringsmärkena som avses i artikel 4.1 första stycket anbringas på djuren innan de lämnar bestämmelseanläggningen.

3. Om bestämmelseanläggningen är belägen i en medlemsstat som har infört nationella bestämmelser enligt artikel 4.4 andra stycket om obligatorisk användning av en elektronisk identifierare, ska djuren identifieras med den elektroniska identifieraren på bestämmelseanläggningen i unionen inom en frist som ska fastställas av bestämmelsemedlemsstaten. Den fristen får inte överstiga 20 dagar efter de veterinärkontroller som avses i punkt 1.

Denna frist får, med avvikelse från första stycket, för det andra identifieringsmärket förlängas upp till 60 dagar efter djurets födelse, av orsaker knutna till djurens fysiologiska utveckling.

Under alla omständigheter ska den elektroniska identifieraren anbringas på djuren innan de lämnar bestämmelseanläggningen.

Artikel 4c

Identifiering av djur som förflyttas från en medlemsstat till en annan

1. Djur som förflyttas från en medlemsstat till en annan ska behålla de ursprungliga identifieringsmärken som anbringats på dem enligt artikel 4.1.

Genom undantag från första stycket, med början från och med den 18 juli 2019, får bestämmelsemedlemsstatens behöriga myndighet dock tillåta

- a) att det ena identifieringsmärket ersätts med en elektronisk identifierare, utan att djurets ursprungliga unika identitetskod förändras,
- b) att båda identifieringsmärkena ersätts med två nya identifieringsmärken, som båda ska ha samma nya unika identitetskod. Detta undantag får tillämpas under fem år efter den 18 juli 2019, om de tecken som bildar identitetskoden på ett djurs konventionella öronmärke är

▼ **M3**

sådana att det inte går att anbringa en elektronisk identifierare med samma unika identitetskod, förutsatt att djuret fötts före den dag då de genomförandeakter som avses i artikel 4.3 andra stycket c trätt i kraft.

2. Om bestämmelseanläggningen är belägen i en medlemsstat som har infört nationella bestämmelser om obligatorisk användning av en elektronisk identifierare, ska djuren identifieras med den elektroniska identifieraren senast på bestämmelseanläggningen inom en maximal tidsfrist som ska fastställas av den medlemsstat där bestämmelseanläggningen är belägen. Den maximala tidsfristen får inte överstiga 20 dagar från den dag då djuren anlände till bestämmelseanläggningen.

Denna frist får med avvikelse från första stycket för det andra identifieringsmärket förlängas upp till 60 dagar efter djurets födelse, av orsaker knutna till djurens fysiologiska utveckling. Under alla omständigheter ska den elektroniska identifieraren anbringas på djuren innan de lämnar bestämmelseanläggningen.

Under alla omständigheter ska den elektroniska identifieraren anbringas på djuren innan de lämnar bestämmelseanläggningen.

Första stycket ska dock inte gälla för djur som är avsedda direkt för ett slakteri beläget i den medlemsstat som har infört nationella bestämmelser om obligatorisk användning av en elektronisk identifierare.

*Artikel 4d***Avlägsnande, ändring eller utbyte av identifieringsmärken**

Inga identifieringsmärken får tas bort, ändras eller bytas ut utan den behöriga myndighetens tillstånd. Tillstånd får endast ges om avlägsnandet, ändringen eller utbytet inte äventyrar djurets spårbarhet och om djuret kan identifieras individuellt, inklusive den anläggning där det föddes.

Varje gång en identitetskod ersätts ska detta registreras i den databas som föreskrivs i artikel 5, tillsammans med den unika identitetskoden på djurets ursprungliga identifieringsmärke.

Artikel 5

Medlemsstaternas behöriga myndighet ska upprätta en databas i enlighet med artiklarna 14 och 18 i direktiv 64/432/EEG.

Medlemsstaterna får utbyta elektroniska data mellan sina databaser från och med den dag då kommissionen erkänner att systemet för datautbyte är fullt driftsdugligt. Detta utbyte ska utföras på ett sådant sätt att dataskyddet garanteras och alla former av missbruk förhindras för att tillvarata djurhållarens intressen.

För att säkerställa det elektroniska informationsutbytet mellan medlemsstater ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 22b för att fastställa bestämmelser om de data som ska utbytas mellan medlemsstaternas databaser.

▼M3

Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de tekniska villkoren och förutsättningarna för detta utbyte och erkänna att systemet för datautbyte är fullt driftsdugligt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2.

Artikel 6

1. Om en medlemsstat inte utbyter elektroniska data med andra medlemsstater inom ramen för det system för elektroniskt utbyte som avses i artikel 5, gäller följande:

- a) Den behöriga myndigheten i den medlemsstaten ska för varje djur som är avsett för handel inom unionen utfärda ett pass som bygger på uppgifterna i den medlemsstatens databas.
- b) Varje djur för vilket pass utfärdats ska åtföljas av det passet när det förflyttas från en medlemsstat till en annan.
- c) När djuret anländer till bestämmelseanläggningen ska det pass som åtföljer djuret överlämnas till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där bestämmelseanläggningen är belägen.

2. För att det ska gå att spåra förflyttningarna av ett djur tillbaka till ursprungsanläggningen, belägen i en medlemsstat, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 22b för att fastställa bestämmelser om vilka uppgifter från databasen som ska tas med i djurpasset, inklusive de övergångsåtgärder som krävs för att införa dem.

Artikel 6a

Denna förordning ska inte hindra en medlemsstat att ha nationella bestämmelser för utfärdande av djurpass som inte är avsedda för handel inom unionen.

▼B*Artikel 7*

1. Varje djurhållare, med undantag för transportörer, skall

— föra ett aktuellt register,

▼M3

— till den behöriga myndigheten rapportera alla förflyttningar till och från anläggningen och alla djur som föds och dör på anläggningen tillsammans med det datum då dessa händelser inträffade inom en maximal tidsfrist som den berörda medlemsstaten fastställt. Den maximala tidsfristen ska vara minst tre dagar och inte mer än sju dagar efter en av dessa händelser. Medlemsstaterna kan begära att kommissionen förlänger den maximala tidsfristen på sju dagar.

För att kunna ta hänsyn till praktiska svårigheter i undantagsfall ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 22b för att fastställa under vilka exceptionella omständigheter medlemsstaterna får förlänga den maximala tidsfristen på sju dagar som föreskrivs i

▼ M3

första stycket andra strecksatsen samt förlängningens maximala längd, som inte får överstiga 14 dagar efter tidsfristen på sju dagar som avses i första stycket andra strecksatsen.

2. För att nötkreatur som förs ut på årstidsbundet bete adekvat och effektivt ska kunna spåras ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 22b med avseende på sådana medlemsstater eller delar av medlemsstater där särskilda bestämmelser om årstidsbundet bete ska gälla, inklusive längsta frister, särskilda skyldigheter för djurhållarna och bestämmelser om registrering av anläggningarna och av nötkreaturens förflyttningar, inklusive övergångsåtgärder för införandet av dem.

▼ B

3. Varje djurhållare skall, vid förfrågan, bistå den behöriga myndigheten med alla uppgifter om ursprung, identifiering och, om så är lämpligt, destination för de djur denne har ägt eller hållit, transporterat, sålt eller slaktat.

4. Registret skall vara i ett format som är godkänt av den behöriga myndigheten och föras för hand eller vara datoriserat och på begäran hela tiden vara tillgängligt för den behöriga myndigheten under en period som skall bestämmas av den behöriga myndigheten men som inte får vara kortare än tre år.

▼ M3

5. Genom undantag från punkt 4 ska det vara frivilligt att föra ett register för djurhållare som

a) har tillgång till den databas som föreskrivs i artikel 5 och som redan innehåller de uppgifter som registret ska innehålla, och

b) inför, eller låter införa, aktuella uppgifter direkt i den databas som föreskrivs i artikel 5.

6. För att informationen i de register som enligt denna artikel ska föras av djurhållarna ska vara exakt och tillförlitlig ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 22b för att fastställa de bestämmelser som behövs om vilken information som ska ingå i registren, inklusive övergångsbestämmelser för införandet av dem.

▼ B

Artikel 9

Medlemsstaterna kan låta djurhållarna bära de utgifter som är förenade med de system som avses i artikel 3 och de kontroller som föreskrivs i denna avdelning.

▼ M3*Artikel 9a***Utbildning**

Medlemsstaterna ska se till att personer som ansvarar för identifiering och registrering av djur har fått instruktioner och vägledning om de relevanta bestämmelserna i denna förordning och om de delegerade akter och genomförandakter som kommissionen antagit vid tillämpningen av denna förordning.

När de relevanta bestämmelserna ändras ska motsvarande information göras tillgänglig för de personer som avses i första stycket.

Medlemsstaterna ska se till att det finns lämpliga kurser.

Kommissionen ska underlätta utbyte av bästa praxis för att förbättra kvaliteten på information och utbildning runtom i unionen.

▼ B**AVDELNING II****Märkning av nötkött och nötköttsprodukter***Artikel 11*

En aktör eller en organisation, enligt definitionen i artikel 12, som

- enligt avsnitt I i denna avdelning skall märka nötkött i alla led i försäljningskedjan,
- enligt avsnitt II i denna avdelning önskar märka nötkött på försäljningsstället med andra uppgifter än de som anges i artikel 13, när det gäller vissa kännetecken eller produktionsförhållanden för det märkta köttet eller djuret från vilket det kommer,

skall göra det i enlighet med denna avdelning.

Denna avdelning skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av relevant gemenskapslagstiftning, särskilt i fråga om nötkött.

▼ M3*Artikel 12*

I denna avdelning avses med

1. nötkött: produkter som omfattas av KN-nummer 0201, 0202, 0206 10 95 och 0206 29 91,

▼ M3

2. märkning: fastsättandet av en etikett på ett enskilt köttstycke eller enskilda köttstycken eller deras förpackning eller, i fråga om produkter som inte är färdigförpackade, lämplig, skriftlig och väl synlig information som tillhandahålls konsumenten på försäljningsstället,
3. organisation: en grupp aktörer från samma eller olika delar av nötköttsbranschen,
4. malet kött: urbenat kött som har finfördelats genom malning och innehåller mindre än 1 % salt och omfattas av KN-nummer 0201, 0202, 0206 10 95 och 0206 29 91,
5. putsbitar: små bitar av kött som erkänts vara tjänliga som livsmedel och som enbart härrör från putsning vid urbening av slaktkroppar och/eller vid styckning av kött,
6. skuret kött: kött som har skurits i tärningar, skivor eller andra enskilda delar som inte kräver att aktören företar ytterligare styckning innan det köps av slutkonsumenten och som kan användas direkt av slutkonsumenten. Denna definition innefattar inte malet kött och putsbitar.

▼ B

AVSNITT I

Gemenskapssystem för obligatorisk märkning av nötkött*Artikel 13***Allmänna bestämmelser**

1. Aktörer och organisationer som saluför nötkött inom gemenskapen skall märka köttet i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

Det obligatoriska märkningssystemet skall garantera ett samband mellan å ena sidan identifieringen av slaktkroppen, kvartsparten eller köttstyckena och, å andra sidan, det enskilda djuret, eller, där detta är tillräckligt för att kontrollera att uppgifterna på etiketten är korrekta, gruppen berörda djur.

2. Etiketten skall innehålla följande:
 - a) Ett referensnummer eller en referenskod som säkerställer sambandet mellan köttet och djuret eller djuren. Detta nummer kan utgöras av identifieringsnumret för det enskilda djur från vilket nötköttet kommer eller identifieringsnumret för en grupp djur.
 - b) Godkännandenummer för det slakteri där djuret eller gruppen djur slaktades samt medlemsstat eller tredje land där slakteriet är beläget. Märkningen skall lyda: ”Slaktat i (namn på medlemsstat eller tredje land) (godkännandenummer)”.
 - c) Godkännandenummer för den styckningsanläggning där slaktkroppen eller gruppen slaktkroppar styckades samt medlemsstat eller tredje land där anläggningen är belägen. Märkningen skall lyda ”Styckad i (namn på medlemsstat eller tredje land) (godkännandenummer)”.

▼ M3**▼ B**

5. ► **M3** a) Aktörer och organisationer ska även ange följande på etiketterna: ◀
- i) Medlemsstat eller tredje land där djuret är fött.
 - ii) Alla medlemsstater eller tredje land där djuret är uppfött.
 - iii) Medlemsstat eller tredje land där djuret har slaktats.
- b) Om emellertid köttet kommer från djur som fötts, hållits och slaktats
- i) i samma medlemsstat kan detta anges som ”Ursprung: (medlemsstatens namn)”,
 - ii) i ett och samma tredje land kan detta anges som ”Ursprung: (tredje landets namn)”.

▼ M3

6. För att undvika onödig upprepning i märkningen av nötkött av uppgiften om de medlemsstater eller tredjeländer där uppfödningen ägt rum ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 22b med avseende på en förenklad framställning av ursprungsmärkningen om djuret uppehållit sig en mycket kort tid i den medlemsstat eller det tredjeland där det fötts eller slaktats.

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta bestämmelser om maximal storlek på och sammansättning av den grupp av djur som avses i punkterna 1 och 2 a, och därvid ta hänsyn till begränsningar för enhetligheten på de djurgrupper från vilka det skurna köttet och putsbitarna kommer. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2.

▼ B*Artikel 14***Undantag från det obligatoriska märkningssystemet**

Med undantag av artikel 13.2 b och c och artikel 13.5 a i och ii skall en aktör eller organisation som producerar malet nötkött på etiketten ange ”berett i (medlemsstatens eller tredje landets namn)” beroende på var köttet har beretts och ”ursprung” i de fall då det land eller de länder som berörs inte är samma som beredningslandet.

Skyldigheten enligt artikel 13.5 a iii är tillämplig för detta kött från och med den dag som denna förordning skall börja tillämpas.

Dessa aktörer eller organisationer får emellertid komplettera etiketten på det malda nötköttet med

— en eller flera av de indikationer som föreskrivs i artikel 13, och/eller

▼ B

— produktionsdatum för köttet i fråga.

▼ M3

För att säkerställa överensstämmelse med de övergripande bestämmelserna om märkning i denna avdelning ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 22b för att, utgående från erfarenheterna med malet kött, fastställa bestämmelser som motsvarar bestämmelserna i de tre första styckena i den här artikeln för putsbitar av nötkött och skuret nötkött.

*Artikel 15***Obligatorisk märkning av nötkött från tredjeländer**

Genom undantag från artikel 13 ska nötkött som importeras till unionen och för vilket inte alla de uppgifter som föreskrivs i artikel 13 är tillgängliga märkas med följande:

”Ursprung: utanför EU” och ”Slaktat i (tredjelandets namn)”.

▼ B

AVSNITT II

▼ M3**Frivillig märkning***Artikel 15a***Allmänna bestämmelser**

Annan livsmedelsinformation, utöver den som anges i artiklarna 13, 14 och 15, vilken tillagts på etiketterna av de aktörer eller organisationer som säljer nötkött ska vara objektiv, kunna verifieras av de behöriga myndigheterna och förstås av konsumenterna.

Informationen ska följa den övergripande lagstiftningen om märkning och framför allt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 ⁽¹⁾.

Om aktörer eller organisationer som säljer nötkött inte rättar sig efter de skyldigheter som avses i första och andra styckena ska den behöriga myndigheten tillämpa lämpliga sanktioner, enligt vad som fastställs i artikel 22.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 Text av betydelse för EES (EUT L 304, 22.11.2011, s. 18).

▼ M3

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 22b med avseende på definitioner och krav avsedda att gälla för termer eller termkategorier som får användas på etiketten till färdigförpackat och fruset nötkött och kalvkött.

▼ B

AVSNITT III

Allmänna bestämmelser**▼ M3****▼ B**

AVDELNING III

Gemensamma bestämmelser**▼ M3***Artikel 22*

1. Medlemsstaterna ska vidta alla de åtgärder som krävs för att se till att bestämmelserna i denna förordning efterlevs.

De föreskrivna kontrollerna ska inte påverka tillämpningen av de kontroller som kommissionen kan utföra enligt artikel 9 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95.

De sanktioner som medlemsstaterna påför djurhållare eller aktörer eller organisationer som säljer nötkött ska vara effektiva, avskräckande och proportionella.

Den behöriga myndigheten ska årligen, på minst 3 % av anläggningarna, utföra ett minimiantal officiella kontroller av identifieringen och registreringen av djur.

Den behöriga myndigheten ska omedelbart utöka det minimiantal officiella kontroller som avses i andra stycket om det fastställts att bestämmelserna om identifiering och registrering av djur inte följts.

Urvalet av vilka anläggningar som ska inspekteras av den behöriga myndigheten ska göras på grundval av en riskanalys.

Varje medlemsstat ska lämna in en årlig rapport till kommissionen, senast den 31 augusti, om genomförandet av de officiella kontrollerna under föregående år.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska den behöriga myndigheten påföra en djurhållare följande administrativa sanktioner:

a) Om det på en anläggning finns ett eller flera djur som inte uppfyller någon av bestämmelserna i avdelning I: en begränsning av förflyttningen av samtliga djur till eller från den berörda djurhållarens anläggning.

▼ M3

- b) Förflyttningen av sådana djur som inte fullständigt uppfyller kraven för identifiering och registrering i avdelning I: en omedelbar begränsning till dess att dessa krav fullständigt uppfylls.
 - c) Om mer än 20 % av djuren på någon anläggning inte fullständigt uppfyller kraven för identifiering och registrering i avdelning I ska förflyttningen av samtliga djur på den anläggningen omedelbart begränsas; på anläggningar med högst tio djur ska denna åtgärd tillämpas om fler än två djur inte fullständigt har identifierats i enlighet med kraven i avdelning I.
 - d) Om djurhållaren på anläggningen inte kan bevisa identifieringen och spårbarheten av det djuret: i tillämpliga fall på grundval av en utvärdering av riskerna för djurhälsan och livsmedelssäkerheten, ska djuret destrueras utan ersättning.
 - e) Om djurhållaren underlåter att rapportera ett djurs förflyttningar till och från anläggningen till den behöriga myndigheten enligt artikel 7.1 andra strecksatsen ska den behöriga myndigheten begränsa förflyttningen av djur till och från anläggningen.
 - f) Om djurhållaren underlåter att rapportera djur som föds och dör till den behöriga myndigheten enligt artikel 7.1 andra strecksatsen ska den behöriga myndigheten begränsa förflyttningen av djur till och från anläggningen.
 - g) Vid återkommande underlåtenhet från en djurhållares sida att betala de utgifter som avses i artikel 9 får medlemsstaten begränsa förflyttningen av djur till och från djurhållarens anläggning.
3. Trots vad som sägs i punkt 1 ska medlemsstaterna, om aktörer och organisationer som saluför nötkött inte märkt nötköttet i överensstämmelse med sina skyldigheter enligt avdelning II, kräva att nötköttet avlägsnas från marknaden, varvid situationens krav ska beaktas och proportionalitetsprincipen följas. Utöver de sanktioner som avses i punkt 1 får medlemsstaterna
- a) om det berörda köttet uppfyller relevanta veterinär- och hygienbestämmelser godkänna att det nötköttet
 - i) släpps ut på marknaden efter att ha försetts med vederbörlig märkning i enlighet med unionens krav, eller
 - ii) sänds direkt till bearbetning till produkter av andra slag än de som anges i artikel 12 första strecksatsen.
 - b) tillfälligt eller slutgiltigt återkalla godkännandet av de berörda aktörerna och organisationerna.

▼ **M3**

4. Kommissionens experter ska, tillsammans med de behöriga myndigheterna

a) kontrollera att medlemsstaterna uppfyller kraven i denna förordning,

b) utföra kontroller på platsen för att säkerställa att kontrollerna genomförs i enlighet med denna förordning.

5. En medlemsstat på vars territorium en kontroll på plats utförs ska bistå kommissionens experter med all den hjälp de kan behöva för att fullgöra sina uppgifter. Resultaten av kontrollerna ska diskuteras med den berörda medlemsstatens behöriga myndighet innan en slutrapport sammanställs och skickas ut. Rapporten ska vid behov innehålla rekommendationer till medlemsstaterna om förbättrad efterlevnad av denna förordning.

*Artikel 22a***Behöriga myndigheter**

Medlemsstaterna ska utse den eller de behöriga myndigheter som ansvarar för att säkerställa efterlevnaden av denna förordning och de akter som kommissionen antar på grundval av förordningen.

De ska meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka dessa myndigheter är.

*Artikel 22b***Utövande av delegeringen**

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4.1, 4.3, 4.5, 4a.2, 5, 6.2, 7.1, 7.2, 7.6, 13.6, 14.4 och 15a ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 17 juli 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4.1, 4.3, 4.5, 4a.2, 5, 6.2, 7.1, 7.2, 7.6, 13.6, 14.4 och 15a får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

▼ **M3**

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas i enlighet med artiklarna 4.1, 4.3, 4.5, 4a.2, 5, 6.2, 7.1, 7.2, 7.6, 13.6, 14.4 och 15a ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

*Artikel 23***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, som inrättats enligt artikel 58 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 ⁽¹⁾, när det gäller de genomförandeakter som antas i enlighet med artiklarna 4.3, 4.5, 5, och 13.6.

Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾.

2. När det hänvisas till denna punkt, ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommitténs yttrande ska erhållas genom skriftligt förfarande, ska förfarandet avslutas utan resultat om kommitténs ordförande, inom fristen för avgivande av yttrandet, beslutar detta eller om en enkel majoritet av kommittémedlemmarna begär detta.

*Artikel 23a***Rapporten och utvecklingen inom lagstiftning**

Senast den:

— 18 juli 2019 för bestämmelserna om frivillig märkning, och

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

▼M3

— 18 juli 2023 för bestämmelserna om elektronisk identifiering,

efter denna förordnings ikraftträdande ska kommissionen lägga fram motsvarande rapporter för parlamentet och rådet om genomförandet och konsekvenserna av denna förordning, varvid rapporterna, i fråga om bestämmelserna om frivillig märkning ska behandla möjligheten att se över dessa bestämmelser och, i fråga om elektronisk identifiering, ska behandla de tekniska och ekonomiska möjligheterna att införa obligatorisk elektronisk identifiering överallt i unionen.

Rapporterna ska vid behov åtföljas av lämpliga lagstiftningsförslag.

▼B*Artikel 24*

1. Förordning (EG) nr 820/97 upphävs härmed.
2. Hänvisningar till förordning (EG) nr 820/97 skall tolkas som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 25

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas på nötkött från djur som slaktas från och med den 1 september 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 820/97	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	—
Artikel 12	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 14.1	Artikel 16.1
Artikel 14.2	Artikel 16.2
Artikel 14.3	Artikel 16.5
Artikel 14.4	Artikel 16.4
Artikel 15	Artikel 17
Artikel 16.1	Artikel 16.3
Artikel 16.2	Artikel 16.3
Artikel 16.3	Artikel 13.2 a
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19
Artikel 19	—
Artikel 20	Artikel 20
Artikel 21	Artikel 22
Artikel 22	Artikel 25

▼ **M3**

BILAGA I

IDENTIFIERINGSMÄRKEN

- A) KONVENTIONELLT ÖRONMÄRKE
MED VERKAN FRÅN OCH MED DEN 18 JULI 2019.
- B) ELEKTRONISK IDENTIFIERARE I FORM AV ELEKTRONISKT ÖRONMÄRKE
- C) ELEKTRONISK IDENTIFIERARE I FORM AV BOLUSTRANSPONDER
- D) ELEKTRONISK IDENTIFIERARE I FORM AV INJICERBAR TRANSPONDER